SCHAAMTE

DIRK COECKELBERGH (REDACTIELID)

Ik ben vader van een gezin van zeven mensen en dus een consument met een relatief zware invloed op het koopgedrag.
Ik koop nochtans zelden of nooit van die (h)eerlijke bananen met het Max Havelaar-label. Mijn kinderen vinden ze nogal klein. Zij willen grotere bananen.
Ik drink zelden koffie juist, dus altijd zonder het label Max Havelaar. Ik drink nagenoeg altijd koffie verkeerd. 't is eigenlijk de schuld van mijn werkgever, die heeft nog altijd niet beslist Max Havelaar-koffie aan te kopen. Volgens een enquête vinden de werknemers hem niet lekker. Ik drink vooral op mijn werk koffie.
Ik eet geen plantaardige producten voorzien van een biogarantielabel van Blik. In mijn buurt kan ik ze ook niet echt vinden.
Hormonenvrij vlees vind ik wel een goed *gespreks*onderwerp sinds de varkenspest, de dollekoeienziekte en de dioxinecrisis. Het kost evenwel veel moeite om erop te letten bij het kopen. Zulk vlees is duurder. Daarenboven lijkt het minder mooi. Wie weet wat zit er dan wel in, met zulke kleur.

Ik heb niet bio-ecologisch gebouwd en woon ook niet echt bewust op die manier. Nochtans kan ik in Berchem, niet zo ver van mijn deur, er alles over te weten komen. Ik heb in mijn huis erg veel hout verwerkt. In de drukte van het bouwen had ik echt niet de tijd om uit te kijken naar ecologisch verantwoord hout. Het WWF, wist ik nochtans, had mij er alles kunnen van vertellen. Ik vond het telefoonnummer maar niet.
Ik kocht geen meubelen bij Ikea, maar bij diens grootste concurrent. Ik weet nochtans dat Ikea sinds de jaren tachtig werkt met milieuzorgsystemen volgens de methodologie van *The Natural Step*. Ikea is echter niet open op zondag en voor meubelen kopen tijdens de week, zelfs op zaterdag, heb ik geen tijd. Mijn werkgever eist me zes dagen op zeven volledig op.

Enkele jaren geleden kreeg ik van mijn werkgever een nieuwe wagen (om te gebruiken uiteraard). Ik mocht hem zelf kiezen. Ik kende er maar één die milieuverantwoord geproduceerd is, milieuverantwoord rijdt en milieuverantwoord afbreekbaar is: de Volvo van de nieuwe 8-reeks. Ik koos voor een andere wagen: de Volvo was net iets te duur. Achteraf bekeken is dit eigenlijk niet juist: hij gaat ook twee tot drie keer langer mee dan een andere auto.
Renault had net in België een recordverkoopjaar achter de rug. Na de sluiting van de fabriek in Vilvoorde is de verkoop nog nooit zo goed geweest, denk ik.

Ik heb de laatste acties van Wereldsolidariteit gesteund, toen een aantal distributeurs en producenten in ons land blijkbaar in opspraak kwam omwille van kinderarbeid. Ik ben de musical met Tom Van Landuyt gaan bekijken en vond die spetterend origineel. De hele thematiek was me duidelijk in één theaterverhaal.

Het probleem is wel, als je veel kinderen hebt dat je niet zomaar overal dezelfde keuze aan klederen vindt. Ik ben dan ook bij C&A blíjven kopen. Ook Benetton kun je toch zo maar niet links laten liggen. Waar vind je nog zo'n kleurenspel?

Elke maand sparen mijn vrouw en ik een stukje van ons loon. Dat pogen we dan als amateur-beleggers te plaatsen. Op de beurs vanzelfsprekend. We willen ook ons graantje meepikken. De bank raadde ons Sioen, Ion Beam Applications, Real Software, Immogenetics en Lernaut & Hauspie aan. We hadden ze rap verdiend, al waren we er af en toe toch niet gerust in.
Bij de ASLK boden ze ons het alternatieve beleggingsfonds Altervision aan. BACOB kwam direct aanzetten met Stimulus. Dat zou goed renderen (meer dan twintig percent per jaar in de voorbije jaren), doch aangezien blijkbaar alleen BACOB en ASLK zoiets aanbieden, zal er wel iets aan de hand zijn met die ethische beleggingen. Ik kijk eerst nog wat uit. Als het echt een succes wordt, spring ik nog wel op de kar.

Toen ik onlangs in een bedrijf dingen zag die onwettelijk waren, wist ik niet goed wat gedaan. Er werkten goeie vrienden van me, mensen om wie ik geef. Als ik het aan het licht zou brengen, zouden die wel eens last kunnen krijgen. De voorzitter van het bedrijf lijkt sympathiek, doch schijn bedriegt. Ik koos het zekere voor het onzekere. Ik begroef het met de mantel der liefde (?)…

Een kennis klust al jaren wat bij in het zwart. Soms komt hij me ook een handje helpen in de tuin. Een heel eerlijke want lage vergoeding volstaat. Ik moet hem wel handje contantje betalen. Iedereen moet leven. Ik heb het er met hem al wel eens over gehad…

Iedere morgen als ik Brussel binnenrij, zie ik hem: een oudere man van Noord-Afrikaanse afkomst. Hij staat op enkele tientallen meters van een verkeerslicht, rustig, vragend zonder woorden. Hij verkoopt de daklozenkrant of zoiets. Ik kijk hem soms, maar niet lang, in de ogen. Ik durf geen krant te kopen. Wie weet kan ik er de volgende dagen dan nog omheen. Misschien valt hij mij dan wel altijd lastig…

Soms slaap ik moeilijk in. Ik weet dat de wereld moet veranderen, dat 'het' moet veranderen. Eigenlijk: ik weet dat ik moet veranderen. 't Is echter makkelijker gezegd dan gedaan. Ik heb vaak de indruk dat ik alleen sta. De anderen doen niet echt mee. Zij praten er alleen maar over.
Een gevoel van schaamte! Ik zou best wel bananen van Max Havelaar kunnen kopen. Die koffie met een eerlijke handel-label is best te drinken. Hormonenvrij vlees ís gezonder; en als het duurder is, eet ik gewoon wat minder. Volvo ís een duurzaam merk: gemiddelde levensduur bijna twintig jaar. Kleren van het type C&A vind je, bij wijze van spreken, overal. Ik had best op Altervision of Stimulus kunnen intekenen. Ik zou beter 's de daklozenkrant kopen in plaats van elke dag twee dagbladen. Ik had best wel 's een zaterdag bij Ikea kunnen binnenlopen.

Morgen *begin* ik er echt aan. *Morgen* begin ik er echt aan. Morgen begin *ik* er echt aan. Morgen begin ik *er aan*. Morgen begin ik er *echt* aan.

Beginnen we er morgen echt aan?